

Czwartek, 7 października 2010 r.

Bazylea II i przegląd dyrektywy dotyczącej wymogów kapitałowych (CRD 4)

P7_TA(2010)0354

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2010 r. w sprawie porozumienia Bazylea II oraz przeglądu dyrektyw w sprawie wymogów kapitałowych (CRD 4) (2010/2074 (INI))

(2011/C 371 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych ⁽¹⁾ oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru i zarządzania w sytuacji kryzysowej ⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń (COM(2009)0362),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 26 kwietnia 2010 r. w sprawie możliwych dalszych zmian dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych,
- uwzględniając porozumienie Bazylea II ⁽³⁾,
- uwzględniając dokument konsultacyjny Bazylejskiego Komitetu ds. Nadzoru Bankowego dotyczący zwiększenia odporności sektora bankowego ⁽⁴⁾ i międzynarodowych ram w zakresie pomiaru, standardów i monitorowania ryzyka płynności ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dokumenty Rady Stabilności Finansowej,
- uwzględniając komunikaty wydane na szczytach G20 w Waszyngtonie, Londynie i Pittsburghu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu pozagiełdowego ⁽⁶⁾,
- uwzględniając fakt, że w dniu 12 września 2010 r. grupa prezesów i szefów organów nadzorczych ogłosiła wyższe ogólne, minimalne normy kapitałowe,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i Europejskiego Banku Centralnego w sprawie unijnych ram transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym (COM(2009)0561) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SEC(2009)1407),

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/48/WE (Dz.U. L 177, z 30.6.2006, s. 1) i dyrektywa 2006/49/WE (Dz.U. L 177, z 30.6.2006, s. 201).

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 97.

⁽³⁾ Bazylea II: Międzynarodowa konwergencja pomiaru kapitału i standardów dotyczących funduszy własnych: zmienione ramy – wersja kompletna z czerwca 2006 r., <http://www.bis.org/publ/bcbs128.htm>.

⁽⁴⁾ Wniosek konsultacyjny Komitetu Bazylejskiego dotyczący zwiększenia prężności sektora bankowego, 17 grudnia 2009, <http://www.bis.org/press/p091217.htm>.

⁽⁵⁾ Dokument konsultacyjny Komitetu Bazylejskiego dotyczący międzynarodowych ram w zakresie pomiaru, standardów i monitorowania ryzyka płynności z dnia 16.12.2009 r., <http://www.biz.org/publ/bcbs165.htm>.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0206.

Czwartek, 7 października 2010 r.

- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Europejskiego Banku Centralnego w sprawie bankowych funduszy naprawczych (COM(2010)0254),
 - uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0251/2010),
- A. mając na uwadze, że silne, stabilne i skuteczne rynki i instytucje finansowe mają zasadnicze znaczenie dla realizacji potrzeb finansowych różnych podmiotów gospodarczych w UE oraz dla pobudzenia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, innowacji i konkurencyjności gospodarki europejskiej; mając na uwadze, że funkcja w zakresie finansowania ma szczególne znaczenie dla ożywienia gospodarczego; mając na uwadze, że reforma przepisów prawnych powinna mieć na celu stabilność finansową i trwały wzrost,
- B. mając na uwadze, że należy przyjąć zmienione, bardziej surowe wymogi kapitałowe z należyтым uwzględnieniem cyklu gospodarczego i bieżącego ożywienia gospodarczego,
- C. mając na uwadze, że Komitet Bazylejski nie pozwala na uwzględnienie wszystkich zainteresowanych stron i wzajemności,
- D. mając na uwadze, że w celu zachowania stabilności finansowej będącej kluczowym dobrem publicznym należy nadzorować i uregulować wszystkie rynki, podmioty i instrumenty finansowe, jak również wszelką infrastrukturę finansową o znaczeniu systemowym, taką jak systemy, mechanizmy i platformy płatnicze, rozliczeniowe i rozrachunkowe, a także związane z tym świadczenie usług nadzorczych; mając na uwadze, że kryzys wyraźnie uwypuklił fakt, iż kapitał bankowy był zdecydowanie niewystarczający pod względem zdolności kredytowej i wypłacalności,
- E. mając na uwadze, że należy podnosić i odpowiednio wdrażać normy ostrożnościowe oraz zlikwidować ujawnione przy okazji kryzysu niedociągnięcia w zakresie jakości i wysokości kapitału, zarządzania płynnością, słabych punktów modeli wewnętrznych oraz procyklicznego charakteru porozumienia Bazylea II i CRD,
- F. mając na uwadze, że konieczne jest rozszerzenie minimalnego wachlarza środków interwencyjnych w zakresie zarządzania kryzysowego dostępnych dla organów nadzoru,
- G. mając na uwadze, że należy dążyć do wyraźnego oddzielenia lub stosowania zapory między usługami bankowymi w zakresie inwestycji i bankowością detaliczną, aby zagwarantować, że ubezpieczone depozyty nie są wykorzystywane jako zabezpieczenie transakcji,
- H. mając na uwadze, że nowe standardy powinny uwzględniać wielkość banku oraz profil ryzyka i model biznesowy,
- I. mając jednak na uwadze, że należy poświęcić należytą uwagę skumulowanym skutkom istotnych elementów zmienionych ram Bazylea II oraz innych inicjatyw regulacyjnych dotyczących realnej gospodarki i wzrostu gospodarczego,
- J. mając na uwadze, że bezprecedensowe nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku oraz błędne uregulowania skłoniły przywódców G20 do podjęcia decyzji na posiedzeniach w Londynie, Pittsburghu i Toronto o poprawie jakości kapitału, wzmocnieniu ochrony przed ryzykiem, łagodzeniu cykliczności, wprowadzeniu perspektywicznego tworzenia rezerw na poczet strat kredytowych, zniechęceniu do stosowania dźwigni finansowej i wprowadzeniu wskaźnika dźwigni dodatkowo do ram opartych na ocenie ryzyka w ramach Bazylea II w celu przejścia do podejścia w ramach filaru 1 oraz zaostreniu wymogów dotyczących ryzyka utraty płynności,

⁽¹⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.

Czwartek, 7 października 2010 r.

- K. mając na uwadze, że Europa stosuje dyrektywę w sprawie wymogów kapitałowych do wszystkich instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych działających w oparciu o różne modele biznesowe; mając na uwadze, że inne kraje ograniczają stosowanie przepisów Bazylea II do określonej liczby banków mających szczególny model biznesowy; mając na uwadze, że takie różnice w zakresie stosowania przepisów wywołują obawy co do zgodności, równości szans oraz ryzyka możliwego arbitrażu regulacyjnego,
- L. mając na uwadze istotne, typowo europejskie cechy, takie jak fakt, że europejskie przedsiębiorstwa są finansowane głównie dzięki pożyczkom bankowym; mając na uwadze, że zmienione zasady z Bazylei muszą uwzględniać tę specyfikę; mając na uwadze, że pożyczki bankowe powinny być bardziej ukierunkowane na szczególne obszary takie jak pożyczki dla MŚP, przy jednoczesnym zachęcaniu większych przedsiębiorstw do emisji obligacji skierowanej bezpośrednio do inwestorów,
- M. mając na uwadze, że polityka rozwiązania dobrego dla wszystkich, która nie uwzględnia szczególnych profilów ryzyka banków oraz różnorodności europejskiego sektora bankowego, jest szkodliwa dla europejskiego sektora bankowego i w konsekwencji może zahamować wzrost gospodarczy i ożywienie gospodarcze,
- N. mając na uwadze, że ponieważ UE przeprowadza obecnie proces szerokich reform uregulowań finansowych, należy zachować spójność między reformami, a ponadto harmonogram wdrażania powinien uwzględniać skumulowane skutki tych środków na realną gospodarkę i nie powinien hamować odnowy gospodarczej,
- O. mając na uwadze, że dążenie do ustalenia jednakowych światowych wysokiej jakości norm rachunkowości ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania równości szans i zagwarantowania światowej porównywalności danych; mając na uwadze, że takie normy muszą być właściwie unowocześnione przy uwzględnieniu doświadczeń wyniesionych z kryzysu,
- P. mając na uwadze potrzebę ścisłego przestrzegania zasady przewagi treści nad formą przez wszystkie właściwe organy w celu zapobieżenia skutkom przeciwnym do zamierzonych,
- Q. mając na uwadze, że międzynarodowa konwergencja sprawozdawczości na potrzeby rachunkowości, sprawozdawczości na potrzeby regulacji i sprawozdawczości na potrzeby podatkowe ma zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania, że organy nadzorcze i inwestorzy dostaną takie same, przejrzyste i jasne informacje; mając również na uwadze, że należy unikać podwójnej sprawozdawczości; mając na uwadze, że nie stanowi to przeszkody dla stosowania filtrów ostrożnościowych pod warunkiem, że są one stosowane do wszystkich kont,
- R. mając na uwadze, że banki powinny w większym stopniu skoncentrować się na podstawowej działalności służącej realnej gospodarce; mając na uwadze, że Komitet Bazylejski i Komisja powinny do tego zachęcać,
- S. mając na uwadze, że reformom wynikającym z przeglądu regulacji Bazylei II muszą towarzyszyć reformy strukturalne w nadzorze bankowym, za czym opowiada się Parlament Europejski, a także ewentualnie plan opracowania i spójnego wdrożenia środków w zakresie filaru drugiego,

Kwestie ogólne

1. z zadowoleniem odnotowuje fakt, że w odpowiedzi na kryzys finansowy grupa G20 zobowiązała się do podniesienia jakości i zwiększenia ilości kapitału, wprowadzenia norm zarządzania płynnością, poruszenia kwestii procykliczności oraz uaktualnienia ogólnych norm ostrożnościowych;
2. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podjęte przez Komitet Bazylejski i Komisję; podkreśla jednak, że przepisy dotyczące nowych wymogów kapitałowych powinny zostać opracowane i wdrożone z ostrożnością, a ich wpływ poddany analizie w ramach szerszych ram przeglądu przepisów;
3. wyraża zaniepokojenie z powodu deficytu strukturalnego i nierównowagi w obecnym wniosku oraz z powodu ryzyka zahamowania odnowy gospodarczej i wzrostu; uważa, że – biorąc pod uwagę obecną sytuację gospodarczą – konieczna będzie kontrola, czy banki nie przenoszą kosztów związanych z przygotowywanym wnioskiem na użytkowników końcowych usług finansowych;

Czwartek, 7 października 2010 r.

4. podkreśla potrzebę wzmocnienia współdziałania procesu nadzoru (filar 2) i publicznego ujawniania informacji (filar 3), dzięki udostępnieniu opinii publicznej wyników testów warunków skrajnych i narzutów kapitałowych;
5. przypomina o znaczeniu specyfiki europejskiego sektora bankowego, jak różnorodność modeli biznesowych działających pod różnymi formami prawnymi oraz fakt, że europejskie przedsiębiorstwa są finansowane głównie dzięki pożyczkom bankowym, i domaga się dlatego wszechstronnej analizy konsekwencji mikro- i makroekonomicznych nowych proponowanych przepisów;
6. wzywa Komitet Bazylejski i Komisję do należytego uwzględnienia tej specyfiki oraz odmiennego ryzyka związanego z sektorem bankowym; podkreśla potrzebę wyraźnego rozróżnienia pomiędzy usługami bankowymi w zakresie inwestycji, a tradycyjną bankowością detaliczną oraz usługami transakcyjnymi w zmienionych zasadach Bazylea II;
7. wzywa Komisję do odegrania bardziej aktywnej roli w procesie reformy zasad Bazylea II, do aktywnego promowania i ochrony europejskich interesów, do koordynacji polityki państw członkowskich, aby osiągnąć jak najwięcej dla europejskiej gospodarki, oraz do przedstawienia Parlamentowi regularnych sprawozdań w sprawie stanu trwających negocjacji i czynnego włączania go w procesy negocjacyjne;
8. uznaje znaczenie międzynarodowej współpracy i koordynacji w celu zapewnienia równości szans na szczeblu międzynarodowym oraz uniknięcia arbitrażu regulacyjnego; zwraca jednak uwagę, że ten cel nie powinien spowodować, że ucierpi konkurencyjność europejskiej gospodarki i europejskiego sektora bankowego; uważa, że należy zachować różnorodność sektora bankowego;
9. podkreśla, że odnowa gospodarki europejskiej wymaga dynamicznych rynków finansowych, które są w stanie sfinansować inwestycje i innowacje; ostrzega przed wprowadzaniem przepisów i wymogów, które mogłyby wywołać nową zapaść kredytową, destabilizując rozwój gospodarczy i europejskie rynki pracy;
10. podkreśla, że pełne zaangażowanie wszystkich stron biorących udział w procesie bazylejskim i G20 w przestrzeganie jasnego i spójnego harmonogramu wdrażania jest warunkiem wstępnym udanej reformy, przez zagwarantowanie równości szans na szczeblu międzynarodowym oraz uniknięcie arbitrażu regulacyjnego; wzywa Komisję i Komitet Bazylejski do dopilnowania, aby uzgodnione standardy były wdrażane w sposób zsynchronizowany;
11. przypomina, że porozumienie Bazylea II, oraz jego przyszły przegląd, ma stać się ogólnosiatowym standardem; z tego względu wyraża poważne zaniepokojenie, że ograniczenia ustanowione w szeregu przepisów krajowych przyjętych w odpowiedzi na kryzys (w szczególności amerykańska reforma Wall Street oraz ustawa o ochronie konsumentów, ograniczające uznawanie zewnętrznych ratingów) mogą doprowadzić do poważnej fragmentaryzacji stosowania tego ogólnosiatowego standardu; wzywa dlatego Komitet Bazylejski i Komisję do dokonania obszernej oceny i zbadania następstw tego rodzaju prawodawstwa na wdrożenie porozumienia Bazylea II i negocjacji w sprawie jego przeglądu Bazylei II i zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi informacji na temat wyników;
12. wzywa Komisję, żeby wyjaśniła rolę zewnętrznych ratingów w rezerwie środków płynnych oraz zagwarantowała, że wszelkie wchodzące w grę alternatywne kryteria nie ograniczają zakresu aktywów nadających się do rezerwy; ponadto nalega, żeby wszelkie ewentualnie uzgadniane kryteria alternatywne zastępowały ratingi zewnętrzne, a nie były stosowane obok nich, tak aby zapewnić równe warunki na poziomie międzynarodowym;
13. wzywa Komisję do nasilenia transatlantyckiego dialogu ze Stanami Zjednoczonymi w sprawie regulacji finansowych;
14. podkreśla, że harmonogram wdrażania musi odzwierciedlać ogólny wpływ zmienionych norm na przemysł, jego zdolność do udzielania pożyczek podmiotom realnej gospodarki i na proces poprawy sytuacji w Europie; zauważa, że Komitet Bazylejski ogłosił zmianę harmonogramu, tak by zapewnić łagodne przejście do nowych norm;
15. przypomina o potrzebie włączenia do negocjacji Parlamentu jako demokratycznie wybranego europejskiego organu oraz wzywa Komisję i Komitet Bazylejski do podjęcia niezbędnych kroków na rzecz stałego zaangażowania Parlamentu;

Czwartek, 7 października 2010 r.

16. przypomina o swojej obawie związanej z niedoskonałością przyjętych przez banki założeń dotyczących korelacji, które leżą u podstaw metody obliczania kapitału ustawowego; w tym kontekście podkreśla znaczenie właściwego nadzoru i monitorowania zinternalizowanych ocen banków przy wykorzystaniu metody IRB; zauważa ponadto, że należy zadbać o to, by nie wprowadzać bodźców mających skutki odmienne od zamierzonych;

17. wzywa Komisję do dalszej poprawy nadzoru UE nad sektorem bankowym dzięki stworzeniu nowego europejskiego systemu nadzoru finansowego oraz Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego;

18. wzywa Komisję do dokonania właściwej oceny ewentualnego wpływu, przed ich wdrożeniem, zmienionych zasad Bazylea II na realną gospodarkę, z położeniem szczególnego nacisku na finansowanie MŚP i odporność sektora bankowego w okresach obciążenia;

19. za konieczne uważa rozszerzenie minimalnego wachlarza środków interwencyjnych w zakresie zarządzania kryzysowego dostępnych dla organów nadzoru poza przepisy art. 136 dyrektywy 2006/48/WE i włączenie do niego przynajmniej uprawnień do: żądania dokonania modyfikacji kapitału, płynności, rodzaju prowadzonej działalności, czy procesów wewnętrznych; zalecenia lub wprowadzenia zmian na stanowiskach kierowniczych; ograniczenia warunków zezwoleń na prowadzenie działalności bankowej; nałożenia obowiązku sporządzania „testamentów”; narzucenia całkowitej lub częściowej sprzedaży; utworzenia banku pomostowego lub podziału na bank zachowujący „dobre” aktywa/bank likwidujący „złe” aktywa; żądania zamiany długów na akcje przy zastosowaniu odpowiednich redukcji wartości; wymuszenia zatrzymania zysków i dywidendy oraz nałożenia ograniczeń w celu skonsolidowania wymogów kapitałowych oraz upewnienia się, że akcjonariusze będą płacić przed podatkami; restrukturyzacji i transferu aktywów i pasywów do innych instytucji w celu zagwarantowania ciągłości operacji o znaczeniu systemowym; ustalenia kryteriów wyceny aktywów o obniżonej wartości; tymczasowego przejęcia kontroli publicznej; likwidacji upadających banków;

20. wzywa Komisję do stworzenia zachęt dla sektora bankowego do zarządzania ryzykiem i zyskami w perspektywie długoterminowej oraz do zachęcania banków do poświęcania aktywnej i należytej uwagi prowadzeniu pożyczek w swych własnych portfelach bez nadmiernego uciekania się do sekurytyzacji lub nieprzejrzystych struktur pozabilansowych oraz do pełnej konsolidacji pewnych pozycji pozabilansowych, takich jak SPV;

21. odnotowuje, że inwestycje długoterminowe, takie jak infrastruktura dystrybucji energii, opierają się na sekurytyzacji;

22. proponuje włączenie Komitetu Bazylejskiego, IOSCO (Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych), RMSR itd. do globalnej organizacji, którą mógłby być MFW, w celu stworzenia prawdziwej organizacji finansów oraz zapewnienia udziału ogółu zainteresowanych stron w opracowywaniu reguł, a także zdolności weryfikacji wyników działań;

23. uważa, że należy zająć się kwestią instytucji finansowych „zbyt dużych, by upaść” i dlatego wymogi kapitałowe i bufora antycykliczne powinny być proporcjonalne do rozmiaru, poziomu ryzyka i modelu biznesowego instytucji finansowej;

Jakość kapitału

24. popiera inicjatywę podniesienia jakości i poziomu kapitału w odpowiedzi na kryzys oraz odnotowuje decyzję Komitetu Bazylejskiego z dnia 12 września 2010 r. o podniesieniu minimalnych wymogów kapitałowych, wprowadzeniu buforu ochronnego i znacznym zwiększeniu proporcji udziału wspólnego; przypomina, że kwestia ta jest ściśle związana z zasadami rachunkowości, a zatem wymaga spójnego podejścia, pamiętając również o konwergencji na poziomie światowym;

25. odnotowuje decyzję Komitetu Bazylejskiego z (końca) lipca 2010 r. by zezwolić na rozważne uznanie interesów mniejszościowych, aktywów z tytułu odroczonego podatku i inwestycji w innych instytucjach finansowych; uważa, że dalsze dostosowania mogą być właściwe;

26. podkreśla, że w celu zagwarantowania równych warunków i aby nie zaszkodzić żadnym modelom biznesowym spółek niebędących spółkami akcyjnymi, w szczególności spółdzielniom i bankom oszczędnościowym, kapitał, bez względu na formę prawną spółki, musi być zdefiniowany w zrównoważony sposób na podstawie jakości instrumentów kapitałowych (tzn. trwałości, amortyzacji strat, elastyczności płatności);

Czwartek, 7 października 2010 r.

27. wzywa Komitet Bazylejski i Komisję, aby przy definiowaniu kwalifikujących się instrumentów kapitałowych należycie uwzględniły potrzeby i specyfikę spółek niebędących spółkami akcyjnymi (takich jak spółdzielnie, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych i banki oszczędnościowe), które składają się na dużą część europejskiej bankowości;
28. wzywa Komisję do przeglądu proponowanych kryteriów kwalifikowalności kapitału warstwy i ograniczenia katalogu do tych kryteriów, które są konieczne z punktu widzenia zapewnienia jakości kapitału (trwałości, amortyzacji strat, elastyczności płatności);
29. wzywa Komitet Bazylejski i Komisję do dopilnowania, aby w skonsolidowanych obliczeniach kapitałowych zarówno ryzyko, jak i kapitał były brane pod uwagę w zrównoważony i rozsądny sposób oraz aby właściwie uwzględnić ten kapitał otrzymany od inwestorów mniejszościowych, który stanowi bezpośredni wkład w kapitał instytucji kredytowej należącej do tej samej grupy banków (tzn. interesy mniejszościowe) oraz aby holdingi regionalnych banków spółdzielczych i kas oszczędnościowych w ich instytucjach macierzystych nie były utrudnione (np. aby nie nastąpiło odliczenie z własnych funduszy);
30. podkreśla ważną rolę, jaką odegrał kapitał warunkowy w okresie kryzysu; wzywa Komisję i Komitet Bazylejski do uznania roli elastycznego kapitału warunkowego w sytuacjach kryzysowych i do monitorowania akceptacji rynku dla instrumentów zamiennych;
31. wzywa Komisję do poświęcenia należytej uwagi istniejącym różnicom między bilansami podatkowymi a księgowymi, aby uniknąć jakichkolwiek ewentualnych niekorzystnych warunków konkurencji;
32. wzywa Komitet Bazylejski i Komisję do zdefiniowania procedury dotyczącej umów holdingów finansowych typu cross;
33. zwraca się do Komisji o rozważenie zrównoważonego traktowania niezrealizowanych zysków i strat, tak aby objąć kwestie zmienności i procykliczności;
34. wzywa Komisję do przeprowadzenia kompleksowego badania na temat instrumentów kapitałowych przed kryzysem i po, aby ocenić wagę poszczególnych instrumentów kapitałowych i ich znaczenie w sytuacji kryzysowej;

Normy płynności

35. rozważa opracowanie wysokiej jakości norm płynności jako kluczowego elementu reakcji na kryzys; uważa, że normy płynności powinny być w wystarczającym stopniu zróżnicowane w celu uwzględnienia charakterystyki modelu działalności danego banku i jego profilu ryzyka; uważa, że należy uwzględnić fakt, że ryzyko danych aktywów może zmieniać się na przestrzeni czasu, tak samo jak mechanizmy w tym zakresie;
36. wskazuje, że zmiana terminu zapadalności z natury rzeczy naraża banki na długo- i krótkofalowe ryzyko utraty płynności;
37. uważa, że aby nie zaszkodzić bankom, które są uznawane za konglomeraty finansowe i posiadają udziały w towarzystwach ubezpieczeniowych, kwestia podwójnego obliczania kapitału własnego między bankami a towarzystwami ubezpieczeniowymi musi zostać uregulowana w ramach obowiązujących postanowień dyrektywy w sprawie konglomeratów finansowych;
38. wzywa Komitet Bazylejski i Komisję do przemyślenia wymiaru współczynników płynności i finansowania;
39. uważa, że „wskaźnik płynności” powinien w większym stopniu uwzględniać ryzyko koncentracji kwalifikowanych aktywów w jakiegokolwiek rezerwie środków płynnych, wspierać dywersyfikację i przeciwdziałać nadmiernej koncentracji w jednej określonej klasie aktywów, łącznie z obligacjami skarbowymi; uważa, że należy w jak największym stopniu stworzyć rezerwy środków płynnych w odniesieniu do aktywów zachowujących dużą płynność w okresach dużych obciążeń i że taki wskaźnik poprawi odporność instytucji na ryzyko utraty płynności;

Czwartek, 7 października 2010 r.

40. wzywa Komisję do zapewnienia objęcia zobowiązań pozabilansowych zakresem stosowania norm płynności w przygotowywanym przez nią wniosku dotyczącym przeglądu dyrektyw w sprawie wymogów kapitałowych (CRD 4);

41. wzywa, aby w przypadku określenia jakichkolwiek norm płynności strukturalnej (tj. wskaźnik stabilności finansowania netto), uznane zostały stabilne źródła finansowania właściwe dla Europy (tj. skrypty dłużne); uważa, że krajowe organy przyjmujących państw członkowskich powinny mieć w każdym przypadku dostęp do informacji dotyczących sytuacji płynnościowej oddziału;

42. wzywa Komisję do określenia kryteriów wysokiej jakości płynnych aktywów z uwzględnieniem definicji kwalifikowanych aktywów do działań polityki pieniężnej Europejskiego Banku Centralnego (refinansowanie);

43. wzywa Komisję do dopuszczenia całego długu publicznego strefy euro, niezależnie od indywidualnych ocen, jako wysokiej jakości płynnych aktywów celem ograniczenia nieproporcjonalnych skutków działań agencji ratingowych;

44. zwraca jednak uwagę na prawdopodobieństwo szybkiej utraty płynności przez wysokiej jakości płynne aktywa w czasie kryzysu i nalega, aby instytucje kredytowe przeprowadzały testy warunków skrajnych wykraczające poza wskaźnik płynności i wskaźnik stabilności finansowania netto;

45. wzywa Komisję i Komitet Bazylejski, żeby w związku z wymogami dotyczącymi płynności należycie uwzględniały podmioty prawne w ramach grupy lub sieci banków; wzywa do traktowania transakcji i zobowiązań w ramach takich grup lub sieci w sposób należycie uwzględniający ryzyko, a w odpowiednim przypadku w sposób odmienny od transakcji i zobowiązań między osobami trzecimi;

Środki antycykliczne

46. z zadowoleniem przyjmuje starania na rzecz ograniczenia nadmiernego wzrostu kredytów oraz ryzyka tworzenia baniek kredytowych;

47. wyraża zaniepokojenie z powodu ewentualnego procyklicznego charakteru zaproponowanego obecnie stałego specyficznego dla banków buforu kapitałowego; uważa, że zarówno bufor kapitałowy jak i bufor antycykliczny powinny być w stanie pokryć straty w okresach obciążenia; uważa, że w celu zapewnienia skuteczności tych buforów powinny być one zaprojektowane i opracowane równolegle;

48. z zadowoleniem przyjmuje próby określenia zbioru zharmonizowanych zmiennych makroekonomicznych w celu stworzenia skutecznych buforów antycyklicznych;

49. uznaje korzyści perspektywicznego tworzenia rezerw (podejście opierające się na oczekiwanych stratach) jako ewentualnego dodatkowego narzędzia redukcji procykliczności i zachęca do uznania oczekiwanych strat kredytowych w odniesieniu do cyklu koniunkturalnego;

50. uważa, że przyszły Europejski Organ Nadzoru Bankowego powinien odgrywać wiodącą rolę przy tworzeniu definicji i wdrażaniu środków związanych z wymogami kapitałowymi i standardami antycyklicznych buforów kapitałowych na poziomie UE;

51. wzywa do ogólnoświatowej konwergencji sprawozdawczości na potrzeby rachunkowości i sprawozdawczości na potrzeby regulacji, w szczególności w odniesieniu do podejścia opierającego się na uwzględnieniu oczekiwanych strat w ujawnionych zyskach, aby uwzględnić doświadczenia wyniesione z kryzysu i zagwarantować, że przy gromadzeniu informacji dla organów nadzorczych i inwestorów wykorzystuje się taki sam zestaw jasnych i przejrzystych zasad; przestrzega przed koniecznością zminimalizowania podwójnej sprawozdawczości; uważa, że takie wysiłki powinny być realizowane w oparciu o innowacje, takie jak „regulatory page” lub filtry ostrożnościowe w księgowaniu i powinny być przedmiotem dalszych analiz;

52. podkreśla, że przepisy antycykliczne wymagają zharmonizowanych kryteriów dla zapewnienia kompleksowego i starannego monitorowania rynków finansowych i otoczenia rynku przez organy nadzorujące, co obejmuje m.in. pełną wymianę informacji, synchronizację działań regulacyjnych oraz monitorowanie ryzyka w czasie rzeczywistym, m.in. na podstawie wymogów w zakresie zapisu kontrolnego dla wszystkich rynkowych transakcji finansowych;

Czwartek, 7 października 2010 r.

Wskaźnik dźwigni (LR)

53. przyjmuje do wiadomości, z uwagi na złożoność systemu finansowego, koncepcję LR jako bardzo przydatnej, prostej i odpornej na manipulację ochrony przed tworzeniem nadmiernego efektu dźwigni i przesadnej gotowości do podejmowania ryzyka; przestrzega, że jednolity ryczałtowy wskaźnik dźwigni musi, aby być skutecznym, uwzględniać różnice w modelach biznesowych instytucji oraz profilach ryzyka;

54. uważa, że taki wskaźnik, aby mógł być skuteczny, musi obejmować wszystkie pozycje pozabilansowe i instrumenty pochodne, musi być jasno określony, prosty i porównywalny na szczeblu międzynarodowym oraz powinien uwzględniać uregulowania w zakresie nettingu oraz różne normy rachunkowości istniejące na płaszczyźnie międzynarodowej;

55. jest jednak zaniepokojony faktem, że przybliżony LR mógłby nie być w stanie we właściwy sposób uwzględniać ryzyko i penalizować podmioty świadczące tradycyjne usługi bankowe niskiego ryzyka (takie jak finansowanie bankowości detalicznej, przedsiębiorstw i nieruchomości oraz usług bankowości transakcyjnej) lub gospodarek, w których sektor przedsiębiorstw jest finansowany przede wszystkim dzięki pożyczkom; podkreśla dlatego znaczenie organów nadzorczych monitorujących zmiany w zakresie poziomu dźwigni oraz ogólnych poziomów, ponieważ istotne zmiany mogą wskazywać na dodatkowe ryzyko; jest jednak zaniepokojony faktem, że „przybliżony” (niezróżnicowany) LR może tworzyć zachęty do niekorzystnego narażania kapitału na większe ryzyko;

56. wzywa Komitet Bazylejski i Komisję do przeprowadzenia należytej oceny wariantów wskaźników dźwigni mających zastosowanie w odniesieniu do warstwy 1 i 2, z uwzględnieniem specyfiki europejskiego sektora bankowego;

57. wzywa Komitet Bazylejski i Komisję do zbadania możliwości określenia limitów ochronnych dla linii biznesowych, aktywów ważonych ryzykiem i rodzajów działalności; uważa, że w tym kontekście należy uwzględnić ocenę aktywów jako kwoty netto lub brutto;

58. ponadto wzywa Komitet Bazylejski i Komisję do zbadania możliwości dodania do przybliżonego LR elementu proporcjonalności poprzez zastosowanie progów dla interwencji regulacyjnych;

59. odnotowuje decyzję Komitetu Bazylejskiego o wyznaczeniu okresu monitorowania w filarze 2 w celu przejścia do podejścia w ramach filaru 1; wzywa Komisję do włączenia klauzuli przeglądowej do wniosku legislacyjnego dotyczącego dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (CRD 4);

60. stwierdza, że LR jest niezbędnym instrumentem do pomiaru całkowitej wartości ekspozycji banków, nalega jednak, aby Komisja opracowała narzędzia regulacyjne mające na celu skuteczne ograniczenie nadmiernego efektu dźwigni (w szczególności nadmiernego stosowania finansowania krótkoterminowego i korporacyjnego);

61. domaga się dodatkowego rozważenia alternatywnych form LR w filarze 2; podkreśla, że wskaźnik dźwigni mógłby posiadać elastyczny margines i na tej podstawie organy nadzorcze miałyby możliwość działania w przypadku przekroczenia limitów;

62. wzywa Komisję do zagwarantowania, że wskaźnik dźwigni nie doprowadzi do niewłaściwej sekurytyzacji, takiej jak ta wypuklona przez kryzys finansowy, lub substytutów i zmniejszenia środków kredytowych, w szczególności w odniesieniu do udzielania pożyczek w gospodarce realnej, (co jest prawdopodobnym sposobem obniżania przez banki ich wskaźnika dźwigni);

Ryzyko kredytowe kontrahenta (CCR)

63. wzywa do poprawienia norm w zakresie testów warunków skrajnych, weryfikacji historycznej oraz radzenia sobie z ryzykiem korelacji, a także oceny długofalowych zagrożeń społecznych i środowiskowych powodowanych przez przedsiębiorstwa i projekty otrzymujące kredyty bankowe;

64. wzywa Komitet Bazylejski i Komisję do zbadania alternatyw pozwalających na lepsze zapobieganie ryzyku dokonania modyfikacji oceny wypłacalności z powodu pogorszenia się zdolności kredytowej kontrahentów banków;

Czwartek, 7 października 2010 r.

65. uważa, że swapy ryzyka kredytowego nie powinny być używane w celu obejścia wymogów kapitałowych;

66. wzywa do proporcjonalnego traktowania ryzyka kredytowego kontrahenta i do tego, aby wymogi kapitałowe dla transakcji rozliczanych poza systemami partnerów centralnych były wyższe od wymogów dla transakcji za pośrednictwem partnera centralnego, pod warunkiem, że partner centralny spełnia wysokiej jakości wymogi określone w prawodawstwie europejskim, przy jednoczesnym uwzględnieniu norm uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym i biorąc pod uwagę potencjalne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa, a wynikające z wykorzystywania instrumentów pochodnych do zabezpieczania ich działalności handlowej; wzywa do zachęcania do stosowania najwyższych standardów w przypadku rozliczeń dwustronnych;

67. podkreśla fakt, że kryzys pokazał, iż powiązania między instytucjami finansowymi są większe niż powiązania między instytucjami finansowymi a spółkami, oraz jest zdania, że wymogi kapitałowe dotyczące ryzyka kredytowego kontrahenta powinny być surowsze w przypadku wierzytelności instytucji finansowych wobec innych instytucji finansowych, a także odzwierciedlać dynamikę tego ryzyka na przestrzeni czasu; podkreśla, że staranna kontrola powiązań jest konieczna do wykrywania koncentracji transakcji między wielkimi podmiotami i przyjmowania następnie środków regulacyjnych dotyczących ryzyka kredytowego kontrahenta;

*

* *

68. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Eurogrupie oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Systemy opieki zdrowotnej w Afryce Subsaharyjskiej i zdrowia na świecie

P7_TA(2010)0355

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2010 r. w sprawie systemów opieki zdrowotnej w Afryce subsaharyjskiej i zdrowia na świecie (2010/2070(INI))

(2011/C 371 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 25 Powszechnej deklaracji praw człowieka, który uznaje zdrowie za jedno z praw podstawowych,
- uwzględniając prawo każdego człowieka do korzystania z jak najlepszego stanu zdrowia fizycznego i psychicznego osiągalnego w jego przypadku,
- uwzględniając inicjatywę z Bamako z 1987 r. i ustalony w niej cel, jakim jest „zdrowie dla wszystkich w 2000 r.”,
- uwzględniając oświadczenie z Alma-Aty z 1978 r., definiujące pojęcie podstawowej opieki zdrowotnej,
- uwzględniając ottawską kartę promocji zdrowia z 1986 r.,
- uwzględniając propozycję Funduszu Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci (UNICEF), przyjętą w 1987 r. przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) i mającą na celu ożywienie polityki podstawowej opieki zdrowotnej oraz zwalczanie umieralności dzieci,
- uwzględniając platformę abidżańską z 1998 r., poświęconą strategiom wspierania wzajemnych ubezpieczeń zdrowotnych w Afryce,